

АКАТИСТ светом САВИ првом архиепископу СРБСКОМ

празнује се 14. (27.) јануара

Кондак 1.

Изабрани од Цара сила, Господа Исуса Христа, и, благодаћу призвани од краљевскога рода у монаштво и архијерејство, први светитељу Србске Цркве, богоносни оче Саво, допусти нам да Те хвалимо са љубављу од Бога дарованог нам пастира и учитеља: а Ти, који имаш слободу пред Господом, моли се непрестано, заједно са оцем и братом својим по телу, Симеоном Мироточивим и преподобним Симоном, за спасење рода свога, православног народа србскога, и за нас грешне, избављајући од свих зала, невоља и жалости нас, који Ти кличемо:

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Икос 1.

Анђелску чистоту од младости заволевши, блажени Саво, показао си се у младости као велики подвижник побожности, тако да су се сви дивили честитости и побожности душе твоје, јер си као младић и краљевић по рођењу укротио тело своје постом, бдењем и молитвама. Ради тога слушаш од нас ове похвалне песме:

Радуј се, Богом вазљубљени сине побожнога оца и добродушне мајке!

Радуј се, Ти, који си свим срцем својим јединога Бога заволео!

Радуј се, Ти, који си рођењем својим родитеље утешио и неплодност њихову разрешио!

Радуј се, благословени плоде многим молитвама измольени!

Радуј се, свети изданче краљевскога рода Немањиног!

Радуј се, духовна лепото земље србске!

Радуј се, утехо и радовање родитеља својих у старости!

Радуј се, Ти, кога су они волели више од друге деце!

Радуј се, Ти, који си угађање телу још у младости одбацио!

Радуј се, Ти, који си увек више помишљао на блага небеска, него ли на земальска!

Радуј се, чистоте душевне и телесне добри љубитељу!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 2.

Видевши таштину и пролазност славе земаљске, о Саво Богомудри, тежио си духом својим ка Небу, и Господ, видећи божанствену твоју жељу, посла к Теби из Свете Горе Атонске преподобнога монаха чијом си поуком поучен оставио родитеље своје и отаџбину своју и дошао у земаљску баштину Пречисте Богородице, на Свету Гору Атонску, и тамо се у руској обитељи настанио, кличући, непрестано, са онима који служе Господу, анђелску песму: Алилуја!

Икос 2.

Дознавши родитељи твоји за одлазак твој, горко плакаху жалећи што су Те се лишили, Саво преподобни; затим помислише и одмах послаше чак до Атона верне слуге своје, да Те траже и наговоре да им се вратиш. Али Ти, Светитељу, дознавши за долазак посланих слугу, мудро си с њима разговарао, тада си се од њих удаљио, попео на високу кулу и тамо монашки постриг примио и краљевско одело своје, посланицима с куле бацио, заповедивши им да кажу родитељима твојим, да је син њихов Растиш сад већ монах Сава. Сећајући се такве ревности твоје за спасење, кличемо Ти овако:

Радуј се, Ти, који си презрео славу земаљске власти!

Радуј се, који си ради Христа оставио родитеље своје и отаџбину своју!

Радуј се, који си дошао на Свету Атонску Гору да служиш Господу!

Радуј се, Ти, који си се у обитељи руској склонио!

Радуј се, који си постао пострижником ове обитељи!

Радуј се, што си је подвизима својима прославио!

Радуј се, јер се у њој име твоје и досада молитвено прославља!

Радуј се, јер се обитељ ова увек Тобом дичи и поноси!

Радуј се, Ти, који си подвизима поста и молитве атонске оце задивљавао!

Радуј се, Ти, који си само у власеници босоног обитељи атонске обишао!

Радуј се, који си даровани Ти талант умножио!

Радуј се, који си се предао на послушање богомудроме старцу у обитељи ватопедској!

Радуј се, који си сејао усавршио у смирености и трпљењу!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 3.

Силом Свевишићег снажен, Свече Божији, вршио си велике подвиге у монаштву у обитељи ватопедској на Атону, умртвљавајући тело своје постом, бдењем и сваким

изнуравањем, трпео си хладноћу и врућину као бестелесни и, идући бос по оштроме камењу, остајао си неповређен, покоравајући тело духу, пламтећи увек љубављу према Господу, да би Му могао појати непрекидну песму: Алилуја!

Икос 3.

Старајући се за душевно спасење родитеља својих, оче Саво, увек си се Богу молио за то; а добри Човекольбац, Који испуњава волју оних који Га се боје, побудио је родитеље твоје, твојим веома дирљивим писмом за њих, да оставе земаљску власт и приме монашки постриг. Тога ради дође из Србије на Атон и настани се заједно са Тобом у Ватопеду отац твој преподобни Симеон, са којим Те сада славимо и кличемо:

Радуј се, Ти, који си искрено желео душевно спасење родитељима својим!

Радуј се, који си их мудро саветовао и наговарао да оставе земаљску славу!

Радуј се, Ти, који си се доласком оца свога к Теби на Атон веома утешио!

Радуј се, који си заједно с њим постио и заједно се с њим молио!

Радуј се, Ти, који си му помагао подвиге монашке носити!

Радуј се, који си старачке његове слабости стрпљиво подносио!

Радуј се, који си му у болести са пуно љубави послужио!

Радуј се, који си му олакшавао тешкоћу невоља и пустињачких лишавања!

Радуј се, који си подвизима својима допуњавао подвиге очеве!

Радуј се, који си га учинио истинским угодником Божјим!

Радуј се, Ти, који си осењен светим благословом његовим!

Радуј се, којега верни људи заједно с њим молитвено поштују!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 4.

Онима, који су гоњени буром на мору живота, потрудио си се, свети оче Саво, да устројиш на Атону као тихо пристаниште србскоме роду монашку обитељ, названу Хиландар, коју си посветио Пресветој Богородици и, украсивши је Божјим храмовима и многим зградама, снабдевши је довољним имањем и утврдивши је царским граматама, сав си се са родитељем својим уселио у њу да живиш; тога ради обитељ ова поштује вас обојицу као ктиторе своје и, славећи успомену на вас, управља молитвено похвалну песму Богу: Алилуја!

Икос 4.

Када је преподобни Симеон зачуо позив Божји, који га је призивао у вечне обитељи Његове, имао је у Теби, богоносни Саво, молитвенога помоћника при смрти својој, и на рукама твојим, предао је дух свој Господу; а тело његово свето Ти си са достојном

почашћу положио у мраморну гробницу у саборноме храму хиландарске обитељи, и молитвама својима испросио си од Бога моштима оца свога благодат да из њих потече миро, покрећући тиме верне људе да Ти кличу:

Радуј се, свемоћни и Богу угодни молитвениче!

Радуј се, са Анђелима једнаки човече!

Радуј се, јер после молитве твоје Богу источише свете мошти, а и сам гроб оца твога - мирисно и лековито миро!

Радуј се, јер си јако обрадован тиме, непрестано Бога прослављао!

Радуј се, јер Ти отац твој преподобни после смрти показа дивну послушност!

Радуј се, јер по твојој молби из гроба његова поново потече миро, које је већ било усахнуло!

Радуј се, који си тајанствено гледао оца свога у слави светитељској!

Радуј се, који си у светлом виђењу чуо од њега добра обећања!

Радуј се, што си по заповести оца свога донео свете мошти његове са Атона у Србију!

Радуј се, што си их у обитељи Студеничкој са великим свечаношћу положио!

Радуј се, јер си Ти узрочник што се отац твој слави у лицу Светитеља!

Радуј се, усрдни поштоваоче свете успомене његове!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 5.

Од Бога осветљено светило постављен си био, богомудри Саво, по воли начелника над пастирима Исуса, на свећњаку Србске Цркве и, посвећен од васељенског патријарха за архиепископа србског, јавио си се као просветитељ србскоме народу, који си брижљиво свуда и свагда поучавао, да чврсто и постојано остане у светој вери Православној, а богоугодно да узноси похвалну песму Пресветој Богородици: Алилуја!

Икос 5.

Када си видео да се растајеш са омиљеном Ти атонском пустинjom, свети оче Саво, жалио си духом својим, али Ти се јави у светломе виђењу Пресвета Богородица и, обећањем помоћи и заштите Своје, утеши и оснажи ражалашћену Ти душу. Теби, тако обрадованоме виђењем и беседом Царице Небеске, и ми земни радосно вапијемо:

Радуј се, изабрани сасуде Духа Светога!

Радуј се, при рукоположењу своме небеском светлошћу одозго озарени!

Радуј се, познаваоче тајне Пресвете Тројице!

Радуј се, сабеседниче Пресвете Богородице!

Радуј се, Ти, који си из уста Њених слушао милостиве речи!

Радуј се, који си добио од Ње обећану помоћ и заштиту!

Радуј се, Апостолима једнаки првопрестолниче србске земље!

Радуј се, оснивачу Богом благословене јерархије постављањем епископа у србској држави!

Радуј се, Ти, који си дивним ногама својим пошао за ширењем проповеди Јеванђељске!

Радуј се, који си Србију светлошћу Христовом савршено просветио!

Радуј се, који си многе храмове Божје и обитељи монашке у њој подигао!

Радуј се, милосрдни даваоче милостиње!

Радуј се, добродушни хранитељу сиромаха!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 6.

Како проповедник Православне вере јавио си се у Србији, свештени Саво, када си у саборноме храму твоме Жичком символ свете Православне вере громогласно исповедао и научио паству своју да га исповеда, да сви једнодушни остану с Тобом и узмогну једним устима и једним срцем појати заједно с Тобом песму хвале и благодарности Триличноме Богу: Алилуја!

Икос 6.

Засветлио си, Светитељ Христов, као пресветла звезда у отаџбини својој земаљској, и људе своје утврђивао си у светој Православној вери и побожности красноречивим беседама својима, а јереси и расколе искорењивао си мачем Речи Божје. Тога ради Те као Анђела Божјег србски људи поштоваху, кличући и велегласно говорећи:

Радуј се, Архијереју, који си достојно примио власт да везујеш и дрешиш!

Радуј се, Јерарше, у пуно оружје Христово обучени!

Радуј се, пастиру добри, који си спреман да душу своју положиш за Богом дане Ти људе и паству своју!

Радуј се, усрдни трудбениче у винограду Господњем!

Радуј се, светилниче, који светлиш и просвећујеш срца човечја!

Радуј се, пресветли зраче Сунца Правде – Христа!

Радуј се, од Господа прослављени даром чудотворства!

Радуј се, Ти, који си светим рукама својим многе исцелио!

Радуј се, који си узетога молитвом својом здравим учинио!

Радуј се, који си непријатељство једнокрвних благодатно умирио!

Радуј се, који си у стан непријатеља храбро сам улазио!

Радуј се, који си речима својима завађене измирио!

Радуј се, који си умрлога брата, краља Стефана, вакрснуо и жељу његову испунио, и обукао га у монаштво, назававши га Симоном!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 7.

Једину си жељу имао, Свече Божји, да угодиш Богу и послужиш душевноме спасењу ближњих својих. Ради тога ниси дао сна очима, ни дрема веђама својима, подвизавајући се неуморно на добро Свете Цркве Србске и на спасење и корист поверилих Ти од Бога правоверних људи, и ваистину си постао стуб Православља и непоколебиви чувар народа србског, који Те истински хвали и кличе Оснивачу Цркве Христу, који Те је укрепио: Алилуја!

Икос 7.

Како новога Николаја мирликијског и Златоуста цариградског задоби Те земља србска, јер си чудесима својима сличан био првоме, а златословним поукама својима подражавао си другоме; ваистину си, Светитељ оче наш Саво, достојан оваквих добрих похвала:

Радуј се, неуморни проповедниче Јеванђеља Христова!

Радуј се, верни последоваоче предања апостолских!

Радуј се, Ти, који си дух светих богоносних Отаца присвојио!

Радуј се, топли молитвениче за душе наше!

Радуј се, Ти, који си наредио да се одржавају непрекидне молитве у Типикарници карејској на Атону!

Радуј се, који си у време и невреме паству своју побожности поучавао!

Радуј се, мачу, који сасече јереси и расколе!

Радуј се, громе, који плаши саблазнитеље!

Радуј се, увређених заштитниче!

Радуј се, удовица и сиротих добротворе!

Радуј се, ожалошћених утешитељу!

Радуј се, покајника с Богом примиритељу!

Радуј се, младића богомудри васпитачу!

Радуј се, младенаца пун љубави покровитељу и богомудри наставниче!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 8.

Туђинац и дошљак хтео си Христа ради да будеш, Светитељу Саво, угледајући се на Спаситеља душа наших, који није имао где главе приклонити, ради којега си Ти отачаство своје оставил и у разне крајеве похитао да се поклониш светим местима, с вером и љубављу светињама у њима клањајући се, а милостињу црквама, манастирима и сиромасима делећи, и појући свагда Богу: Алилуја!

Икос 8.

Сав у Богу, Светитељу преподобни, пошао си као путник - поклоник за Богом, и у светом граду Јерусалиму молитвено си обилазио света места, животом и страдањем Христа Спаситеља обележена, клањајући им се и топле сузе из очију својих пролевајући, као жртву љубави своје према пострадаломе ради нас Господу, Који нас подстиче да Ти кличемо:

Радуј се, мудри путниче - поклониче, који тражи Отаџбину небеску!

Радуј се, Христов изабраниче, који је презрео сва блага земаљска!

Радуј се, светога града Јерусалима доњега побожни поклониче!

Радуј се, светлога града Јерусалима горњега усрдни и мудри тражитељу!

Радуј се, Ти, који си посетио Цариград, Палестину, Египат, Синај и Атон!

Радуј се, који си обишао Либију, Тиваиду, Антиохију, Сирију и Арменију!

Радуј се, који си по мору и копну са великим трудом путовао!

Радуј се, који си многе велике светиње на путу своме сабрао!

Радуј се, Ти, кога су пастири Православне Цркве са љубављу и чашћу примали!

Радуј се, Ти, кога су сиромаси и убоги за доброчинства твоја благосиљали!

Радуј се, сужњих ослободиоче!

Радуј се, пустиника утешитељу!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 9.

Сви монаси велике лавре преподобнога Саве Освећенога са радошћу Ти изађоше у сусрет, богомудри Саво, када си дошао к њима на поклоњење и када упознаше у Теби дивнога дошљака, обећанога им од старина. Зато Ти, као достојноме, дароваше на благослов жезал преподобнога Саве Освећенога и две чудотворне иконе

Богородичине, назване: Тројеручица и Млекопитателница, појући светим гласима Створитељу свега Богу: Алилуја!

Икос 9.

Речитост човечја није подобна да прослави многа чудеса твоја, Светитељу, Јерарше вечне успомене достојни; јер си Ти узбуркано море молитвом својом укротио и рибу дивно из дубине морске у лађу примио; болеснике си полагањем руку својих исцељивао и мртве славно васкрсавао као верни ученик Христа Бога. Зато Ти са хвалом кличемо, славећи Те овако:

Радуј се, Ти, који си примио испуњење обећања Јеванђељских!

Радуј се, који си стекао смиреношћу узвишење!

Радуј се, непоткупљиви лекару, који лечи болести душевне и телесне!

Радуј се, благодатни исцелитељу оних, који Ти у болести с вером притичу!

Радуј се, јер се руке твоје часне показаше као оруђа исцељења!

Радуј се, јер си њиховим молитвеним полагањем болесницима здравље давао!

Радуј се, јер си, пребивајући у туђим крајевима Име Христово чудесима својима прославио!

Радуј се, јер си, идући од града до града, верне у побожности утврђивао!

Радуј се, јер се од истока до запада прослави име твоје!

Радуј се, јер си и близке и удаљене усрдно ка Христу приводио!

Радуј се, Ти, који си као пресветло сунце васељену обишао!

Радуј се, Ти, који си као пун месец богоугодно путовање извршио!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 10.

Имајући несумњиву наду на спасење, Светитељу угодниче Божји, дошао си у град Трново и овде завршио земаљско странствовање, починувши у Господу праведном и светом смрћу, којом си многи плач земљи србској проузроковао. Али ми верујемо, Оче и Архијереју наш, да - ако си, по провиђењу Господњем, и починуо изван отаџбине - да духом својим остајеш с њом и да се увек молиш Богу за оне, који Му певају песму: Алилуја!

Икос 10.

Цара Небескога Христа био си верни роб и служитељ, богоносни оче наш Саво, и ако си починуо у Господу сном смрти, ипак и после смрти не престајеш чинити чудеса; освећена и свечасна гробница твоја показа се као лечилиште за болести људске, па и сам прах са гроба Твога постаде лековитим тако, да Ти сви кличу:

Радуј се, Првопрестолниче свети, који са Светитељима србске земље почиваш!

Радуј се, угодниче Христов, који и после смрти преславно чиниш чудеса!

Радуј се, Ти, који си град Трново светом смрћу својом осветио!

Радуј се, који си бугарску земљу чудесима својима благодатно озарио!

Радуј се, Ти, који си по жељи својој у подвигу странствовања живот завршио!

Радуј се, који си изван отаџбине своје смртним сном уснуо!

Радуј се, јер је смрт твоја часна пред Господом!

Радуј се, јер смрт твоју светкује Света Православна Црква!

Радуј се, Ти, који се као Архистратиг србске земље са војницима њеним у ратовима бориш!

Радуј се, који заклоном молитава својих паству своју непрестано чуваш!

Радуј се, духовне просвете ширитељу и утемељитељу!

Радуј се, деце и младића препуни љубави наставниче, а православних школа заштитниче и просветитељу!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 11.

Појањем молитвеним поштујемо и величамо, Светитељу угодниче Божји, и истински славимо свету успомену твоју; јер и ако си у Србији заблистао, ипак Те сва васељенска Црква сматра за бранича, представника и молитвеника пред Господом. Зато, сећајући се Твога богоугодног живота и многих твојих подвига и чудеса, прослављамо Господа Исуса, Који је Тебе прославио, и смерно Му вапијемо: Алилуја!

Икос 11.

Светлећи светлошћу чудеса, показао си љубав своју према Србији, равноапостолни Светитељу Саво, када си допустио да свете мошти твоје буду пренесене у отаџбину твоју земаљску; јер Ти си љубио отаџбину своју како за живота, тако и по смрти, и захтевао си да се мошти твоје поврате међу паству твоју која Те љуби, да развеселиш чеда своја која Ти вапију:

Радуј се, први пастиру србски, који молитвено надгледаш паству своју!

Радуј се, добри заступниче оних који Те с вером призывају!

Радуј се, јер си захтевао да свете твоје мошти буду у Србију пренесене!

Радуј се, јер си вольу своју о томе цару бугарскоме Асену у виђењу објавио!

Радуј се, са славом и чашћу из Трнова у Србију пренесени!

Радуј се, у саборноме храму твоје катедрале Милешева с љубављу примљени и часно положени!

Радуј се, од братића свога србскога краља Владислава побожно поштовани!

Радуј се, од прејемника свога светитеља Арсенија молитвено прослављени!

Радуј се, од свих Срба радосно дочекани!

Радуј се, Ти, који си доласком својим жалост пастве своје ублажио!

Радуј се, који си многима чудесима са гроба свога светост своју потврдио!

Радуј се, који си поља, горе и долине доласком осветио!

Радуј се, који си богоугодним животом, мудрошћу и великим ревношћу Православље у народу своме утврдио!

Радуј се, који га благодатним заступништвом и по одласку своме чуваш!

Радуј се, Анђеле по животу, Пророче по благодати Светога Духа, Апостоле по проповедању, Мучениче по исповедању!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 12.

Благодати Божје ризницу, свете и нетљене мошти твоје, свети очи Саво, предадоше ради грехова, наших, безбожни Агарјани, непријатељи Православља, огњу. Ипак ми верујемо да си Ти и сада с нама као и пре, када си благоизволео моштима својима видљиво род свој утешити, и да нас молитвама својима чуваш од свакога зла. Зато се клањамо светом месту, на коме твоје мошти злочастиви огњу предадоше, целивамо прашину њима освећену и појемо Богу: Алилуја!

Икос 12.

Опевајући свети и богоугодни живот твој и многа преславна чудеса твоја, Светитељ оче наш Саво, смерно Те молимо: не гнушај се наших недовољних похвала, којима се усуђујемо да Те из усрдности своје славимо, него се милостиво обазри на нас, који Ти усрдно појемо овакве похвале:

Радуј се, неуморни чувару земље србске, с којом у љубави заједно састрадаваш!

Радуј се, јер си заједно с њом од злих Агарена преко моштију својих огњено искушење примио!

Радуј се, Ти, који си сјајним стубом до небеса над спаљиваним моштима својим светост њихову чудесно исказао!

Радуј се, који си грозно казнио војводу агарјанскога, који Ти је мошти спалио!

Радуј се, Ти, који, ни после спаљивања моштију својих, ниси престао чудеса чинити!

Радуј се, који си и само место, на коме су оне спаљене, учесником благодати учинио!

Радуј се, који у виђењима и сновима верне похађаш!

Радуј се, који и блискима и удаљенима помоћ своју указујеш!

Радуј се, архијереја славо и похвало!

Радуј се, звездо, која у лицу преподобних светлиш!

Радуј се, по Богу и Богородици чврста наша узданицио!

Радуј се, Светитељу Саво, први пастиру и учитељу србски, дивни чудотворче!

Кондак 13.

О, пресвети и предивни чудотворче, Светитељу оче наш Саво, србске земље заштитниче и свих православних хришћана заступниче, прими милостиво ову малу молитву нашу, коју Ти у похвалу приносимо, и молитвама својим ка Господу избави нас од невоља привремених и вечних, и удостој нас да заједно с Тобом у Царству небеском појемо Богу Спаситељу нашем: Алилуја!

(Овај Кондак се чита трипут, а онда Икос 1. и Кондак 1.)

Молитва прва светом САВИ СРБСКОМ

О свештена главо, преславни чудотворче, Светитељу Христов Саво, србске земље првопрестолниче, чувару и просветитељу, а свих православних хришћана добронадежни пред Господом заступниче, Теби припадамо и молимо се: дај нам да будемо учесници љубави твоје према Богу и ближњима, којом је душа твоја за живота испуњена била. Озари нас истином, просвети ум и срце наше светлошћу Божанствене Науке. Научи нас да, по примеру Твоме, љубимо Бога и ближњега свога, и заповести Господње непогрешиво да испуњавамо, да будемо и ми чеда твоја, не само по имени, него и по целом животу свом. Моли се, Свети Архијереју, за Свету Православну Цркву и отаџбину твоју земаљску, која Те увек са љубављу поштује. Погледај милостиво на сваку душу верних твојих поштовалаца, који траже милост и помоћ твоју. Буди нам свима у болестима лекар, у јадима посетилац, у бедама и невољама помоћник, а у часу смртном милостиви покровитељ и заштитник, да се помоћу светих твојих молитава удостојимо и ми грешни да задобијемо вечно спасење и наследимо Царство небеско. Да, Свече Божји, не постиди уздање наше, које на Тебе чврсто положемо, него нам укажи твоју многомоћну заштиту, да славимо и појемо дивнога међу Светима Својима Оца и Сина и Светога Духа свагда, сада и увек, и у векове векова. Амин.

Молитва друга светом САВИ СРБСКОМ

Велики украсе међу Светитељима, богомудри оче Саво, молимо Ти се ми, слуге твоје, и припадајући вапијемо Ти: не остави своје деце, оче, но буди свагда с нама, као што си обећао, да Ти и ми по дужности појемо, да Тебе славимо, да прослављамо величину и силу твоју, и да Ти принесемо достојну песму вапијући и говорећи: Тебе славимо, Светитељу; Тебе појемо, Светилниче; Теби се клањамо, оче Саво. Моли - молимо Ти се - да се спасу они, који славе свету успомену твоју. Амин.

Тропар светом САВИ СРБСКОМ, глас 3.

Пута што у живот води наставник и првопрестолник и учитељ био си. Јер најпре дошавши, Светитељу Саво, отаџбину своју просветио си, и препородив је Духом Светим, као дрвета маслинова у духовном Рају расадио си чеда своја освећена. Зато као једнака Апостолима и Светитељима, поштујући Тебе, ми Те молимо: моли Христа Бога да нам дарује велику милост.

Кондак светом САВИ СРБСКОМ, глас 8.

Као првосветитеља великог и друга апостолског Црква људи твојих прославља Те, Преподобни; но како имаш слободу пред Христом Богом, спаси нас од свих беда молитвама својима, да Ти кличемо: Радуј се, богомудри оче Саво!